

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyň JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Kateřiny Šimáčkové v právní věci žalobce: **S. M.**, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1, Praha 2, v řízení o námitce podjatosti soudce Městského soudu v Praze Mgr. Jiřího Tichého, vznesené žalobcem v řízení vedeném u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 2 Ad 10/2010,

takto:

Soudce Městského soudu v Praze Mgr. Jiří Tichý **není** vyloučen z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 2 Ad 10/2010.

Odůvodnění:

U Městského soudu v Praze probíhá řízení o žalobě, kterou se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 3. 2008, č. j. 2008/15062 - 212, kterým nebyla povolena obnova řízení ve věci dávky státní sociální podpory - příspěvek na bydlení.

Žalobce v podání ze dne 8. 10. 2010, doručeném městskému soudu 12. 10. 2010, ve věci žádosti o odročení jednání nařízeného na den 13. 10. 2010 vznesl námitku podjatosti soudce Městského soudu v Praze Mgr. Jiřího Tichého s tím, že jmenovaný soudce je podle názoru žalobce vyloučen podle § 8 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), neboť v téže věci a ve věci samé už opakovaně rozhodl v předchozím soudním řízení. Žalobce námitku nezdůvodnil a neuvedl konkrétní skutečnosti, z nichž je dovozována, toliko odkazuje na shora citované ustanovení s. ř. s.

Městský soud v Praze poté, kdy bylo jednání odročeno na neurčito z důvodu předložení věci Nejvyššímu správnímu soudu, předložil spis Nejvyššímu správnímu soudu, který je podle § 8 odst. 5 s. ř. s. věcně příslušný o námitce podjatosti rozhodnout.

Nejvyšší správní soud o vznesené námitce podjatosti usoudil následovně:

Ke vznesené námitce podjatosti se soudce Městského soudu v Praze Mgr. Jiří Tichý vyjádřil tak, že mu nejsou známe žádné skutečnosti, na základě kterých by bylo možno pochybovat o jeho nepodjatosti se zřetelem na jeho poměr k věci, k účastníkům řízení, či k zástupcům účastníků řízení.

Nejvyšší správní soud posoudil vznesenou námitku podjatosti a dospěl k závěru, že není důvodná.

Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech (myšleno u soudu téhož stupně). Námitka vzhledem k uvedenému nebyla shledána důvodnou.

Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak jak zákon tuto příslušnost stanovil, je tato zásadně dána, a postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný. Vzhledem k tomu lze vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci jen vskutku výjimečně a z opravdu závažných důvodů, které mu reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě. Podjatost sama zasahuje vždy do principu nezávislosti soudce, neboť nestrannost tento princip předpokládá. Samotný pojem soudce totiž s sebou nese atribut nezaujatosti a nestrannosti a bez toho, že by se nepředpokládal, nebylo by důvodu ani konstituování soudní moci jako pilíře demokratické společnosti.

Z námítky samotné i z předloženého spisu je zřejmé, že žádný z důvodů podjatosti podle § 8 odst. 1 s. ř. s. dán není a žalobce jej ani relevantně netvrdí. Námitku podjatosti soudce Městského soudu v Praze Mgr. Jiřího Tichého, jež rozhoduje v dané věci, dovozuje žalobce ze skutečnosti, že podle jeho mínění je soudce vyloučen podle ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s., neboť v téže věci žalobce a ve věci samé už opakovaně rozhodl v předchozím soudním řízení. Žalobce námitku nezdůvodnil a neuvedl konkrétní skutečnosti, z nichž je dovozována, toliko odkazuje na shora citované ustanovení s. ř. s.

Nejvyšší správní soud tak dospěl k závěru, že důvod pro vyloučení soudce není dán. S ohledem na skutečnosti, že žalobce v rozporu s § 8 odst. 5 s. ř. s. žádný relevantní důvod neuvedl, a soudce, který má věc rozhodovat, takovýto důvod sám neshledává, nemohl Nejvyšší správní soud rozhodnout jinak, nežli tak, že soudce Městského soudu v Praze Mgr. Jiří Tichý není vyloučen z projednávání a rozhodnutí této věci.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. listopadu 2010

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu